

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Complectens ea quæ ad Sacramenta & mores pertinent

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1659

III. Quæ sit materia Sacramenti pœnitentia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38979

rer, illud adimplere non vellet: atqui datur præceptum divinum, & Ecclesiasticum (ut infra explicabitur) confitendi peccata omnia mortalia post Baptismum commissa, eaque clavibus Ecclesiæ subijciendi. Vnde sequitur, peccatorem perfectè contritum ita esse dispositum, ut peccata sua confiteri, & clavibus Ecclesiæ subijcere expressa vel tacita, seu interpretativa intentione velit.

SECTIO III.

Quæ sit materia Sacramenti
Pœnitentiæ.

SUPPONIMVS juxta doctrinam S. Thomæ q. 84. a. 2. in Sacramento Pœnitentiæ sicut & in aliis novæ legis sacramentis, duplicem materiam esse distinguendam, remotam scilicet, & proximam: juxta quam distinctionem.

Dicendum 1. materiam remotam sacramenti Pœnitentiæ esse peccata actualia post actualem Baptismi susceptionem commissa. Ita S. Thomas citat artic. 2. & cum eo communiter omnes. Ratio est quia sacramentum Pœnitentiæ versatur circa peccata, unde sequitur quod ejus sint materia: dici autem non potest, quod sint materia proxima, cum illa sit pars ipsius sacramenti, quæ simul cum ejus forma ad producendam gratiam suo modo concurrere debet; quod peccatis nullomodo convenire potest: unde sequitur, quod sint tantum materia remota.

Sunt autem hic aliqua observanda circa remotam illam Pœnitentiæ materiam Primum est, peccata illa eatenus dici hujus sacramenti materia, quatenus per Pœnitentiã destruantur, & abolentur; sicut lignum dicitur ignis materia, quia per illum consumitur; quo exemplo utitur Catech. Rom. Part. 2. c. 5.

Secundum est, sola peccata post realem Baptismi susceptionem admissa, esse remotam hujus sacramenti materiam: quod satis expressè declaravit Concil. Trid. Sess. 14. c. 1. & 2. Ratio est quia sola ea peccata sunt ejus sacramenti ma-

ei materia, quæ ab illis commissa sunt, in quos sacerdos tanquam iudex potest ferre sententiam: at Ecclesia (ut loquitur Concilium Trid. Cit. c. 2.) in neminem iudicium exercet, qui non prius in ipsam per Baptismi ianuam fuerit ingressus.

Tertium est, peccata omnia post Baptismum commissa sive mortalia, sive venialia, esse materiam huius sacramenti; cum de omnibus confessio fieri possit à pœnitente, & a sacerdote absolutio conferri, ut satis constat ex generali & illimitata potestate remittendi quæcumque peccata, quam Christus Dominus Apostolis, eorumque in sacerdotio successoribus, concessit. Et hoc etiam intelligi debet de peccatis jam in confessione declaratis, & per Sacerdotem absolutionem remissis, ut docet S. Thom. in 4. dist. 17. q. 2. a 3. q. 5. ad 4. & dist. 18. q. 1. a. 3. q. 2. ad 4. & post illum Lud. Major, Med. Suar. & alii apud Laym. tract. 6. cap. 3. de Sac. Pœnit. & demonstrat usus in Ecclesia receptus, & approbatus confessiones generales instituendi, in quibus peccata jam antea confessa, & remissa declarantur, & deinde iterum subiiciuntur: & hanc praxim non solum in confessionibus generalibus, sed etiam in aliis peccatis, qua jam confessa, & remissa iterum declarandi Navarrus tanquam sanctam & piam laudat, si devotionis causa conscientia quieta fiat.

Dices, peccata illa iam remissa fuisse, & ex consequenti esse delicta & abolita; proindeque materiam huius sacramenti esse non posse, cum amplius deleri, & aboleri non possint.

Resp. peccata illa eatenus esse huius sacramenti materiam, quatenus actus pœnitentis circa illa versari possunt: id est, quatenus pœnitens potest illa detestari, confiteri, &c. sicque materiam proximam huius sacramenti subministrare, quæ simul cum forma illius proprium effectum producat, scilicet gratiam sanctificantem, per quam peccata illa formaliter delerentur & abolerentur, nisi iam delicta & abolita forent.

Quartum est, hanc esse differentiam inter peccata mor-

talia,
facta
per h
possi
ciens
Conc
in con
tacer
Addi
pecca
mort
niali
rii m
reno
D
esse
pto
com
&on
Flon
sunt
dus
pan
pecc
vati
I
tat
col
tis
fac
5. c
ine
cu
sta
qu
po
lic

talia, & venalia; quòd peccata mortalia sint materia huius sacramenti necessaria, id est, quòd non alia ratione quàm per hoc sacramentum in re, vel in voto susceptum remitti possint; peccata autem venalia sint tantùm materia sufficiens, id est quòd *quamquam rectè & utiliter* (ut loquitur Concil. Trid. Sess. 14. cap. 5.) *citraque omnem presumptionem in confessione dicantur, quòd piorum hominum usus demonstrat, taceri tamen citra culpam, multisq; aliis remediis expiari possint.* Addit Nav. Cap. 21. num. 35. iis, qui per divinam gratiam peccatis mortalibus non implicantur, utile esse sapius mortalibus non implicantur, utile esse sapius peccata venialia confiteri: quia per id augetur gratia, pœna Purgatorii minuitur, propositum nunquam peccandi mortaliter renovatur, & habitus peccandi venialiter diminuitur.

Dicendum 2. materiam proximam huius sacramenti esse hos tres actus pœnitentis, scilicet contritionem (sumpto generatim hoc nomine, prout etiam attritionem complectitur) confessionem, & satisfactionem. Ita S. Doctor q. 84. a. 2. & expressè definitum habetur in Concil. Florent. in decr. Eug. & in Trid. sess. 14. Cap. 3. his verbis: *sunt autem quasi materia huius sacramenti ipsius pœnitentis actus, nempe Contritio, Confessio, & Satisfactio. Qui quatenus in pœnitente ad integritatem sacramenti, ad plenamq; & perfectam peccatorum remissionem ex Dei institutione requiruntur, hæc ratione Pœnitentiæ partes dicuntur.*

Ex illis autem tribus Pœnitentiæ partibus S. Doctor Citat. a. 2. & cum eo communiter alii Theologi asserunt, contritionem, & confessionem esse partes essentielles; satisfactionem verò esse tantùm partem integram ipsius sacramenti; quòd etiam habetur in catech. Rom. Part. 2. c. 5. contritionem enim, & confessionem esse partes essentielles inde constat, quòd sine illis Pœnitentiæ sacramentum, nec fructuosum; nec validum esse possit, ut ex infra dicendis constabit; satisfactionem verò esse tantùm integrantem, quòd absque ea & validum & fructuosum esse possit, ut patet in pœnitente illo, cui in articulo mortis potest aliquando validè & fructuosè conferri absolutio, quavis nulla pœnitentiæ
iniun-

injungatur; & præterea ex eo, quòd satisfactio eorum
 ter post receptam absolutionem impleatur, ut dicitur in
 frà: ex quibus cum habeatur, illam non esse partem huius
 sacramenti essentialem, sequitur ut sit solum integrans
 est, quòd hoc sacramentum absque illa integrum & com-
 pletum esse non possit; sicut licet pes, vel manus non
 pars essentialis hominis, cum absq; pede vel manu veri
 homo esse possit; est tamen pars integrans, quia sine pede
 vel manu homo integer, & completus esse non potest.

SECTIO IV.

Quæ sit forma Pœnitentiæ.

FORMA sacramenti Pœnitentiæ consistit in his verbis
 sacerdotis pœnitentem absolventis: *Ego te absolvo à
 peccatis tuis in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti.*
 Ita definitum habetur in decreto Eugenii, & in concilio
 Trid. sess. 14. c. 3. ubi dicitur *Formam huius Sacramenti in
 his ministris verbis postam esse: Ego te absolvo.* & hoc etiam
 docet S. Thom. q. 84. art. 3. ex cuius doctrina quædam obse-
 vatu digna colligit Isamb. ad cit. quæst. disp. 8. art. 2. & se-
 quent.

Primum ad validitatem huius Sacramenti necessarium
 requiri, ut illa absolutionis verba pronuncientur voce sa-
 cerdotis, neque ad hoc satis esse, si scripto tradantur: cuius
 quidem rei nulla melior ratio afferri potest, quam ipsius
 Christi Domini institutio, quæ nobis per Ecclesiæ præ-
 sentem innotescit. Hæc autem verborum prolatio debet à Sa-
 cerdote fieri præsentem ipso pœnitente; absolutio enim ab-
 senti conferri non potest, ut declaravit Clemens VIII. specia-
 liter suo decreto, quòd refertur è Laym, tract. 6. c. 3. de Sacram-
 to Pœnit.

Secundum est, quòd quamvis sacerdos in huius Sacra-
 menti administratione verba omnia suprâ relata profere-
 re, imò & alias preces, quæ & Ecclesiæ instituto ante & post
 absolu-